

**Liturgie voor de dienst op Witte
Donderdag op 6 april 2023 om 19:30uur
in de Dorpskerk Zoeterwoude**

Dienst van Schrift en Tafel

Voorganger: ds. Gea Smit-de Groot

Ouderling: Arianne Oosterom

Diaken: Cora van Diemen

Piano: Ineke Coenders

Lectores: Pim Oosterheert en Annemarie Kolff

Pianospel

Welkom

Moment van stilte

Bemoediging Onze hulp is in de naam van de Heer
die hemel en aarde schept
die trouw houdt tot in eeuwigheid
en niet laat varen het werk van zijn handen

Groet Voorganger: De Heer is met u allen
Gemeente: Zijn vrede is met u

Zingen Lied 561 : 1, 2, 4 en 5 'O liefde die verborgen zijn'

The image shows a musical score for the hymn 'O liefde die verborgen zijn'. It consists of four staves of music in G major (one sharp) and 4/4 time. The lyrics are written below the notes. The first staff begins with a '1' indicating the start of the first line of the hymn.

1 O lief - de die ver-bor-gen zijn
in die - pe stil-ten eeu-wig-heid,
er-barm u o - ver ons bestaan,
het wordt ver - ra - den en ver-daan.

2. Hoe achtloos in ons midden wordt
het kostbaar mensenbloed gestort
en in het onbarmhartig licht
het kruis des Heren opgericht.

4. O liefde uit de eeuwigheid
die met ons mens geworden zijn
wij bidden, laat ons niet alleen
in al het duister om ons heen.

5. Opdat ook wij o Heer U niet
verlaten in uw diep verdriet
maar bij U zijn in al de pijn
waarmee de mensen mensen zijn.

Gebed

We zingen Psalm 78 : 1 ‘Mijn volk, ik ga geheimen openleggen’

1 Mijn volk, ik ga ge-hei-men o-pen-leg-gen.
Wend nu het oor tot wat ik u zal zeg-gen.
Ver-bor-gen-he-den wil ik o-pen-ba-ren,
een van ouds-her ons door-ge-ge-ven ma-re,
roem-rij-ke da-den door de Heer vol-bracht,
zijn gro-te won-deren en zijn gro-te kracht.

1^e Schriftlezing Psalmen 78 uit de Bijbel in Gewone Taal

Psalm 78

78¹Een lied van Asaf.

De lessen van het verleden

Luister allemaal naar mijn woorden.

Luister goed, want ik wil jullie iets leren.

²Wijze woorden wil ik spreken, wijze woorden over het verleden,

³over dingen die vroeger gebeurd zijn
en die wij van onze voorouders hoorden.

⁴Ook onze kinderen moeten dat weten.

Wij zullen hun het verhaal vertellen
over de machtige daden van de Heer, de wonderen die hij heeft gedaan.

God maakte regels voor Israël

⁵De Heer gaf zijn wetten aan Israël, hij maakte regels voor zijn volk.

Onze voorouders moesten die regels weer aan hun kinderen leren.

⁶Want iedereen moest Gods regels kennen,
elk kind dat in Israël geboren werd.

Zo werden zijn wetten steeds doorgegeven.

⁷Het volk mocht niet vergeten wat God voor hen gedaan had.
Ze moesten hem vertrouwen en zich aan zijn regels houden.

⁸Ze moesten anders leven dan hun voorouders.

Die verzetten zich tegen God, ze bleven hem niet trouw.

⁹De Israëlieten moesten anders zijn dan de mannen uit Efraïm.

Die hadden sterke wapens, maar toen het oorlog werd, vluchtten ze weg.

¹⁰Ze hielden zich niet aan de wetten van God,
ze wilden niet leven volgens zijn wil.

¹¹Ze waren vergeten wat God had gedaan,
vergeten welke wonderen ze hadden gezien.

God deed wonderen voor zijn volk

¹²God deed wonderen in Egypte, in de velden bij Soan.

Onze voorouders hebben dat gezien.

¹³God maakte een pad door de zee, en zij liepen over dat pad.

God hield het water tegen.

¹⁴God ging steeds voor hen uit, overdag in een wolk,
's nachts in licht en vuur.

¹⁵In de woestijn brak hij rotsen open, er stroomde heel veel water uit.
Zo kon iedereen drinken.

¹⁶Het water kwam uit de stenen omhoog, het stroomde als een brede rivier.

God gaf voedsel in de woestijn

¹⁷Maar de Israëlieten deden niet wat God wilde.

Ze verzetten zich tegen de Allerhoogste.

¹⁸Ze wilden weten hoe machtig hij was.

Daarom riepen ze in de woestijn om eten.

¹⁹Ze twijfelden, ze zeiden: 'Kan God ons wel te eten geven,
hier, midden in de woestijn?'

²⁰Hij sloeg wel op de rotsen en daar stroomde veel water uit.

Maar brood en vlees voor zijn volk, kan hij daar ook voor zorgen?'

²¹Toen de Heer dat hoorde, werd hij kwaad,
heel kwaad op de Israëlieten.

Woedend werd hij op zijn volk.

²²Want ze vertrouwden hem niet, ze geloofden niet dat hij kon helpen.

²³Toen stuurde God de wolken weg, hij opende de deuren van de hemel.

²⁴Hij liet brood naar beneden komen, het leek alsof het regende.

Het volk kreeg eten uit de hemel. ²⁵Ze aten het brood van de engelen.
God zorgde voor eten, meer dan genoeg.

²⁶Daarna liet hij uit het oosten een wind waaien
en hij stuurde een storm uit het zuiden.

²⁷Hij liet vogels naar beneden vallen, zo veel als er zand is bij de zee.
Het leek alsof het regende.

²⁸Midden tussen de tenten van de Israëlieten
vielen de vogels op de grond.

²⁹De mensen aten de vogels op. Ze kregen zo veel vlees als ze wilden.

³⁰⁻³¹Maar terwijl ze nog aan het eten waren, werd God woedend op hen.
De grootste eters sloeg hij dood, de sterkste Israëlieten stierven.

Steeds opnieuw had God geduld

³²Toch deed het volk niet wat God wilde.

Ze vertrouwden niet op zijn wonderen.

³³Daarom liet God hen zwerven, hij liet hen sterven in de woestijn.

³⁴Soms doodde God mensen uit het volk.

Dan zocht het volk hem weer, dan verlangden ze weer naar hem.

³⁵En dan wisten ze weer: God is trouw aan ons,
de Allerhoogste is onze bevrijder.

³⁶Toch werden ze weer ontrouw, ze waren niet eerlijk tegen God.

³⁷Ze dachten niet meer aan hem
en deden niet wat ze hem hadden beloofd.

³⁸Maar God had medelijden met hen.

Hij strafte hen niet voor hun fouten, hij doodde hen niet allemaal.

Hij liet niet zien hoe boos hij was, steeds opnieuw had hij geduld.

³⁹Want hij kende de Israëlieten.

Hij wist hoe klein en zwak ze waren, zo zwak als adem die je uitblaast.

Het volk vergat Gods wonderen

⁴⁰Steeds weer maakten ze God boos, daar in de woestijn.

Steeds weer verzetten ze zich tegen hem, in dat droge land.

⁴¹Steeds weer wilden ze weten wat hij allemaal kon.

Zo beledigden ze de heilige God van Israël.

⁴²Ze vergaten dat hij hen geholpen had,
dat hij hen bevrijd had van hun vijanden.

⁴³Ze vergaten zijn grote daden in Egypte,
en de wonderen die hij deed bij Soan.

Hij had rivieren veranderd in bloed, het water was niet meer te drinken.

⁴⁵Hij stuurde steekvliegen naar Egypte, dat was een straf voor het volk.

Hij stuurde kikkers naar Egypte, dat was een ramp voor het land.

⁴⁶Hij had ook sprinkhanen gestuurd.

Die aten alle planten op en vernietigden de oogst.

⁴⁷Met hagelstenen vernielde God de wijngaarden,
met harde regen maakte hij de vijgenbomen kapot.

⁴⁸God had de koeien met hagelstenen gedood,
met bliksem doodde hij de schapen.

⁴⁹Woedend was hij op de Egyptenaren, hij was verschrikkelijk kwaad.

Hij stuurde engelen om rampen te brengen.

⁵⁰God was woedend op de Egyptenaren, en dat liet hij merken ook.

Hij liet hen sterven aan de pest, hij beschermde hen niet tegen de dood.

⁵¹Alle oudste zonen in Egypte doodde hij,

alle sterke jongens van het land.

God gaf zijn volk een eigen land

⁵²Toen liet God zijn volk weggaan uit Egypte,
en hij leidde hen door de woestijn.

Hij zorgde goed voor hen, zoals een herder voor zijn schapen zorgt.

⁵³Hij leidde hen, ze waren veilig. Ze hoefden nergens bang voor te zijn,
want hun vijanden waren verdronken in zee.

⁵⁴Hij bracht zijn volk naar zijn heilige land,
hij bracht hen naar zijn heilige berg.

⁵⁵De volken die er woonden, jaagde hij weg,
en hij verdeelde het land in stukken. Daar konden de Israëlieten wonen.

God strafte het ontrouwe volk

⁵⁶Maar de Israëlieten verzetten zich weer tegen God.

Ze wilden weten hoe groot zijn macht was.

Ze hielden zich niet aan de regels van de Allerhoogste.

⁵⁷Ze deden niet wat ze moesten doen. Ze bleven God niet trouw,
ze waren net als hun voorouders.⁵⁸Ze offerden overal waar ze wilden,
en ze maakten God kwaad met hun godenbeelden.

⁵⁹Toen werd God woedend, hij wilde niets meer van Israël weten.

⁶⁰Hij wilde niet meer wonen in de tempel in Silo,
hij wilde daar niet langer blijven.

⁶¹Hij beschermde de heilige kist niet meer.

Die kon de vijand zo meenemen.⁶² God was woedend op zijn eigen volk.
Hij stuurde vijanden om hen te doden.

⁶³Er stierven zo veel jongens in de strijd
dat meisjes geen man meer konden vinden.

⁶⁴De priesters werden vermoord, hun vrouwen huilden in stilte.

God maakte een nieuw begin

⁶⁵De Heer deed niets. Het leek wel of hij sliep,
alsof hij in een diepe slaap was.

Maar toen hij opstond, was hij meteen klaar voor de strijd.

⁶⁶Hij verjaagde de vijanden voorgoed.

Niemand had meer respect voor hen.

⁶⁷Maar de Heer wilde niet in Efraïm blijven,
hij zocht een andere plaats voor zijn tempel.

⁶⁸Hij koos Juda en de berg Sion, want die berg had hij lief.

⁶⁹Daar bouwde hij voor altijd zijn tempel,
zo hoog als de hemel, zo stevig als de aarde.

⁷⁰Hij koos David, zijn dienaar. Hij haalde hem bij de schapen vandaan.

⁷¹Een gewone herder werd koning van Israël.

Alleen hij kon Gods eigen volk leiden.

⁷²David zorgde trouw voor hen, hij leidde zijn volk met wijsheid.

We zingen Lied 670 : 1 en 2 ‘Kom Schepper God, o heilige Geest

The image shows a musical score for the hymn 'Kom Schepper God, o heilige Geest'. It consists of four staves of music in G major (one sharp) and 2/4 time. The lyrics are written below the notes. The first line of music is a prelude. The second line begins with the number '1' and the lyrics 'Kom Schep-per God, o hei-lige Geest,'. The third line continues with 'daal in de men-sen-har-ten neer,'. The fourth line continues with 'zij zijn uw schep-se - len ge-weest,'. The fifth line concludes with 'her-schep hen in ge - na - de, Heer.'

2. Uw naam is Trooster. Gij geleidt,
o goddelijk geschenk, ons voort,
o balsem die ons werd bereid,
o bron van vuur, o levend woord.

2^e Schriftlezing Johannes 14 : 15-31 uit de Nieuwe Bijbelvertaling
2021

Johannes 14 : 15-24

¹⁵Als je Mij liefhebt, houd je dan aan mijn geboden. ¹⁶Dan zal Ik de Vader vragen jullie een andere pleitbezorger te geven, die altijd bij je zal zijn: ¹⁷de Geest van de waarheid. De wereld kan Hem niet ontvangen, want ze ziet Hem niet en kent Hem niet. Jullie kennen Hem wel, want Hij blijft bij jullie en zal in jullie zijn. ¹⁸Ik laat jullie niet als wezen achter, Ik kom bij jullie terug. ¹⁹Nog een korte tijd en de wereld zal Mij niet meer zien, maar jullie zullen Mij wel zien, want Ik leef en ook jullie zullen leven. ²⁰Dan zul je begrijpen dat Ik in mijn Vader ben, dat jullie in Mij zijn en dat Ik in jullie ben. ²¹Wie mijn geboden kent en zich eraan houdt, heeft Mij lief. Wie Mij liefheeft zal de liefde van mijn Vader en Mij ontvangen, en Ik zal mij aan hem bekendmaken.' ²²Toen vroeg Judas (niet Judas Iskariot) aan Jezus: 'Waarom zult U zich wel aan ons, maar niet aan de wereld bekendmaken, Heer?' ²³Jezus antwoordde: 'Wanneer iemand Mij liefheeft zal hij zich houden aan wat Ik zeg, mijn Vader zal hem liefhebben en mijn Vader en Ik zullen bij hem komen en bij hem wonen. ²⁴Maar wie Mij niet liefheeft, houdt zich niet aan wat Ik zeg, en wat jullie Mij horen zeggen, zijn niet mijn woorden, maar de woorden van de Vader, door wie Ik gezonden ben.

We zingen Lied 1008 : 1 en 3 'Rechter in het licht verheven'

Rech-ter in het licht ver - he - ven,
ko-ning in uw ma - jes - teit,
lou-ter ons ge - rin - ge le - ven,
scheld ons on-ze schul - den kwijt,
laat uw vleu-gelen ons om - ge - ven,
troost ons met uw te - der - heid.

3. Houd wat Gij hebt ondernomen,
klief het duister met uw zwaard.
Kroon de menselijke dromen
met uw koninkrijk op aard.
Laat de vrede eindelijk komen,
die uw hart voor ons bewaart.

Johannes 14 : 25-31

²⁵Dit alles zeg Ik tegen jullie nu Ik nog bij jullie ben. ²⁶Later zal de pleitbezorger, de heilige Geest, die de Vader jullie in mijn naam zal zenden, jullie alles duidelijk maken en alles in herinnering brengen wat Ik tegen jullie gezegd heb.

²⁷Ik laat jullie vrede na; mijn vrede geef Ik jullie, zoals de wereld die niet geven kan. Maak je niet ongerust en verlies de moed niet. ²⁸Jullie hebben toch gehoord dat Ik zei dat Ik wegga en bij jullie terug zal komen? Als je Me liefhad zou je blij zijn dat Ik naar mijn Vader ga, want de Vader is meer dan Ik. ²⁹Ik vertel jullie dit nu, voordat het gebeurt, zodat jullie het geloven wanneer het zover is. ³⁰Ik kan niet lang meer met jullie spreken, want de heerser van deze wereld is al onderweg. Hij heeft geen macht over Mij, ³¹maar zo zal de wereld weten dat Ik de Vader liefheb en doe wat de Vader Me heeft opgedragen. Kom, laten we hier weggaan.'

We zingen Lied 562 : 1 'Ik wil mij gaan vertroosten'

1 Ik wil mij gaan ver - troos - ten
in 't lij - den van mijn Heer,
die zelf be - droefd ten do - de
ter - neer - boog keer op keer
en zocht in zijn el - len - de
naar troost om voort te gaan,
tot Hem wil ik mij wen - den -
o Je - su, zie mij aan.

Voorbeden en Stil Gebed

We zingen Lied 578 : 1, 4 en 6 'O kostbaar kruis, o wonder Gods'

1 O kostbaar kruis, o wonder Gods,
waar-aan de prins der glo-rie stierf;
ik wil om U zijn zon-der trots,
ik acht ver-lies wat ik ver-wierf.

4. Het rode bloed, zijn koningskleed
bedekt het schandelijke kruis,
dat wordt door alles wat Hij leed
de levensboom van 't paradijs.

6. De aarde zelf is veel te klein
voor wie U waarlijk loven wil.
Uw liefde is een groot geheim,
Zij vraagt geheel mijn hart en
ziel.

VIERING HEILIG AVONDMAAL

Nodiging

Pianospel

Tafelgebed

Gemeenschap van brood en wijn

Dankgebed en Onze Vader

Onze Vader, die in de hemel zijt, uw Naam worde geheilgd, uw koninkrijk kome, uw wil geschiede op aarde zoals in de hemel. Geef ons heden ons dagelijks brood en vergeef ons onze schulden zoals ook wij onze schuldenaars vergeven. En leid ons niet in verzoeking, maar verlos ons van de boze. Want van U is het koninkrijk en de kracht en de heerlijkheid, in eeuwigheid.

Amen.

We zingen Lied 245 : 1 en 2 'k Wil U, o God, mijn dank betalen'

1 'k Wil U, o God, mijn dank be - ta - len,
U prij - zen in mijn a - vond - lied.
Het zon - licht mo - ge ne - der - da - len,
maar Gij, mijn licht, be - geeft mij niet.
Gij woudt mij met uw gunst om - rin - gen,
meer dan een va - der zorg - det Gij,
Gij, mil - de bron van ze - ge - nin - gen:
zulk een ont - fer - mer waart Gij mij.

2. Uw trouwe zorg wou mij bewaren,
uw hand heeft mij gevoed, geleid;
Gij waart nabij in mijn bezwaren,
nabij in elke moeilijkheid.
Deez' avond roept mij na mijn zorgen
tot rust voor lichaam en voor geest.
Heb dank, reeds van de vroege morgen
zijt Gij mijn heil en hulp geweest.

Zegen: Avondgebed uit de lutherse traditie

Heer, blijf bij ons,
want het is avond en de nacht zal komen.

Blijf bij ons en bij Uw ganse kerk
aan de avond van de dag
aan de avond van het leven
aan de avond van de wereld.

Blijf bij ons
met Uw genade en goedheid
met Uw troost en zegen
met Uw woord en sacrament.

Blijf bij ons
wanneer over ons komt
de nacht van beproeving en van angst
de nacht van twijfel en aanvechting
de nacht van de strenge, bittere dood.

Blijf bij ons
in leven en in sterven
in tijd en eeuwigheid.
Amen.

Pianospel